

Na podstawie przedstawionych analiz, a szczególnie na mocy paralelizmu z Iz 51,9–10, opisany w Księdze Wyjścia (14,21) akt rozstąpienia się wód Morza Sitowia jest analogiczny do rozplątania przez Pana potężnego zwierzęcia – Rahaba. Dlatego też przejście Pana i Izraela pomiędzy murem z wód (14, 22. 29) – to przejście między połowami rozciętego na pół szczególnego zwierzęcia: Rahaba – morza. Pan i Izrael przeszli pomiędzy murem wód tak, jak kontrahenci przymierza zwykli przechodzić pomiędzy połowami zwyczajnego zwierzęcia.

2.2.5. Podsumowanie analiz aktu rozcięcia morza

Dokonane analizy wersetów z Księgi Wyjścia, Księgi Hioba, Księgi Psalmów, Księgi Proroka Izajasza, opisujących rozdzielenie wód morza, ukazały zbieżność myśli tych ksiąg, choć wyrażonych za pomocą innych słów. Zarówno czasownik «בִּקַּע» (Wj 14, 16. 21; Ps 74, 15), «חֲצַב» i «חֲלַל» (Iz 51, 9b), «רָגַע» i «נִזְחַץ» (Hi 26,12), «פָּרַר», «שָׁבַר» i «רָצַץ» (Ps 74, 13–15) – wyrażają tę samą fundamentalną ideę: „rozcąć coś”, „spowodować powstanie szczeliny”, „rozdzielić na części”, „rozłupać”, „przerąbać”, „rozedrzeć”, „przebić”, „przełamać”, „rozłamać”.

Dzięki konstrukcjom paralelnymi, zastosowanym przez hagiografa w Iz 27,1 i Iz 51,9–10, rozcięcie przez Pana Morza Sitowia na połowy może być rozumiane jako rozcięcie na połowy Rahaba, Smoka czy Lewiatana.

Ten sam wniosek ukazany jest przez paralelizm w Hi 26,12 i Ps 74,13–15.

Paralelizm pomiędzy przejściem Morza Sitowia a rzeki Jordan, ukazany w Ps 66,6 i w Ps 74,13–15, pozwala z kolei do zbioru czasowników, oddających akt Pana wobec morza, dodać jeszcze jeden: «כָּרַת», a dzięki temu jeszcze wyraźniej rysuje się analogia pomiędzy rozcięciem Morza Sitowia a zawarciem (כָּרַת) przymierza.

Księga Wyjścia ukazuje zatem, że Pan sprawił, iż wody Morza Sitowia rozerwały się na dwie odrębne części, pomiędzy którymi przeszedł On i Jego Lud tak, jak przechodzi się pomiędzy połowami rozciętego zwierzęcia. **Rozcięty Rahab posłużył Panu do zawarcia przymierza z Izraelem.**

Dokonane analizy ukazały, jak głęboka zachodzi analogia między przejściem Pana w znakach ognia i dymu pomiędzy połowami rozciętych przez Abrama zwierząt (por. Rdz 15,17n) a przejściem Pana (w jakże podobnych znakach ognia i obłoku) i potomków Abrama pomiędzy częściami rozciętego Morza Sitowia. Pod osłoną historycznego przejścia Izraela z niewoli egipskiej do wolności dokonało się wydarzenie historiozbowcze: Pan po raz pierwszy w dziejach ludzkości zawarł przymierze z Izraelitami jako Jego wybranym Ludem.